

Sarah von Essen i RÆSON: En uafhængig præsident

I sidste uge erklærede New Yorks borgmester Michael Bloomberg, at han ikke stiller op som uafhængig kandidat til præsidentvalget. Rygterne svirrede ellers længe. Men et uafhængigt kandidatur har tilsyneladende særligt dårlige vilkår i netop denne valgkamp – hvor både McCain og Obama har stærk appel til de uafhængige vælgere.

Af Sarah von Essen

MICHAEL BLOOMBERG er partiløs borgmester i New York og rygtet om, at han ønskede sig til Det Hvide Hus har svirret lystigt og længe. Hans stab har rimelig åbenlyst analyseret mulighederne for et succesrigt uafhængigt kandidatur, hans egne udmeldinger har været tvetydige, og så har pengene forresten heller aldrig været et problem: Borgmesteren er mangemilliardær takket være firmaet, der bærer hans navn og sælger data og nyheder til og om de finansielle markeder. Valgkampen kunne han finansiere med en tur i hæveautomaten! Men Bloomberg er altså ikke kandidat. Det gjorde han endelig klart i et indlæg, som New York Times bragte den 28. februar. Og under overskriften "I'm Not Running for President, but..." valgte borgmesteren at bruge lejligheden til at brokke sig over niveauet i valgkampen og kandidaternes populistiske udmeldinger. Her efterlyste Bloomberg ideer, initiativ og modigt lederskab. I New York har samarbejdet på tværs af partiskel ifølge borgmesteren skabt resultater på de store og svære områder som økonomi og uddannelse. Og netop en sådan uafhængig tilgang duer også, når det er hele landet, der skal ledes.

Den partipolitiske spændetrøje

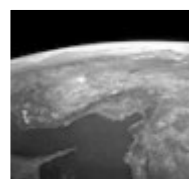
Partiløse præsidentkandidater vinder ikke gerne nøglerne til Det Hvide Hus, men i sommer viste en meningsmåling faktisk, at halvdelen af amerikanerne mente, at en uafhængig præsident godt kunne være en effektiv præsident. Og Bloomberg er altså af den opfattelse, at en uafhængig kandidat også kan vinde. Den uafhængige kandidat er bare ikke ham. Til gengæld lovede borgmesteren at arbejde for, at den "nationale samtale" bevæger sig væk fra både rigid ideologi og *sound bites* og henimod sund fornuft og ægte substans. For ifølge borgmesteren er der altid partipolitiske grunde til at hoppe over, hvor gærdet er lavest: Særinteresserne og de politikere, der kun tænker så langt som til den næste valgkamp, er skyld i fastholdelsen af status quo. Bloomberg rundede af med at tilføje, at han vil bakke op om den kandidat, der indser at "the party is over" – et kvikt ordspil, der betyder, at både festen og partiet altså er forbi.

Selv er Bloomberg både tidligere demokrat og forhenværende republikaner: Siden juni sidste år har han været partiløs. Indledningsvist blev han republikaner, fordi han ikke kunne vinde

demokraternes nominering op til borgmestervalget i New York i 2001. I det hele taget har den succesrige forretningsmand aldrig ladet sig begrænse af gammeldags ideologi eller et kedeligt partimedlemskab. Som den politiske redaktør ved National Public Radio Ken Rudin skrev i sin klumme *Political Junkie*, da Bloomberg smed sin republikanske partibog ud: "Sagen er, at han er den ultimative RINO – *Republican In Name Only*. Den eneste grund til han blev republikaner i 2001, var, at han ikke havde en chance for vinde demokraternes nominering, da der skulle vælges en borgmestercandidat." Selvfølgelig følger anklagerne om vendekåberi i hans slipstrøm, men Bloomberg svarer åbenbart kækt igen med et citat fra sin forgænger Fiorello LaGuardia: "Der findes ikke en særligt demokratisk eller særligt republikansk måde at samle skrald på!" LaGuardia, en såkaldt progressiv republikaner, var borgmester i New York 1934-45.

Partiernes egne uafhængige kandidater

Men sagen er jo den, at både John McCain og Barack Obama, der pt. ligner henholdsvis republikanernes og demokraternes foretrukne kandidater, faktisk ikke er kendt for at skyde fra hver deres skyttegrav. Tværtimod. Obamas platform er jo netop brobygning og det klare ønske om at hele og forene. McCain på sin side kæmper med sit partis konservative base, mens han flere gange i løbet af sit politiske virke har krydset partilinjen og valgt at samarbejde med demokraterne. Som CBS's senioranalytiker Vaughn Ververs skriver i sin blog på www.cbs.com, krævede et eventuelt Bloomberg-kandidatur, at partierne hver især valgte en kandidat fra yderfløjene, der ikke evnede at tiltrække moderate og uafhængige stemmer. Men det kan både Obama og McCain jo tilsyneladende. Sagt på en anden måde, er der i 2008 simpelthen ikke plads til Bloomberg på midten. Til gengæld kan borgmesteren trygt fortsætte med at skælde ud fra sidelinjen.

Sarah von Essen er journalist, cand.mag. og forfatter til bestilleren "Hillary Rodham Clinton" (DR Multimedia 2007)